

PŘED OSMATŘICETÝ LÉTY A NYNÍ.

Píše Jan Horký, Farwell, Neb.

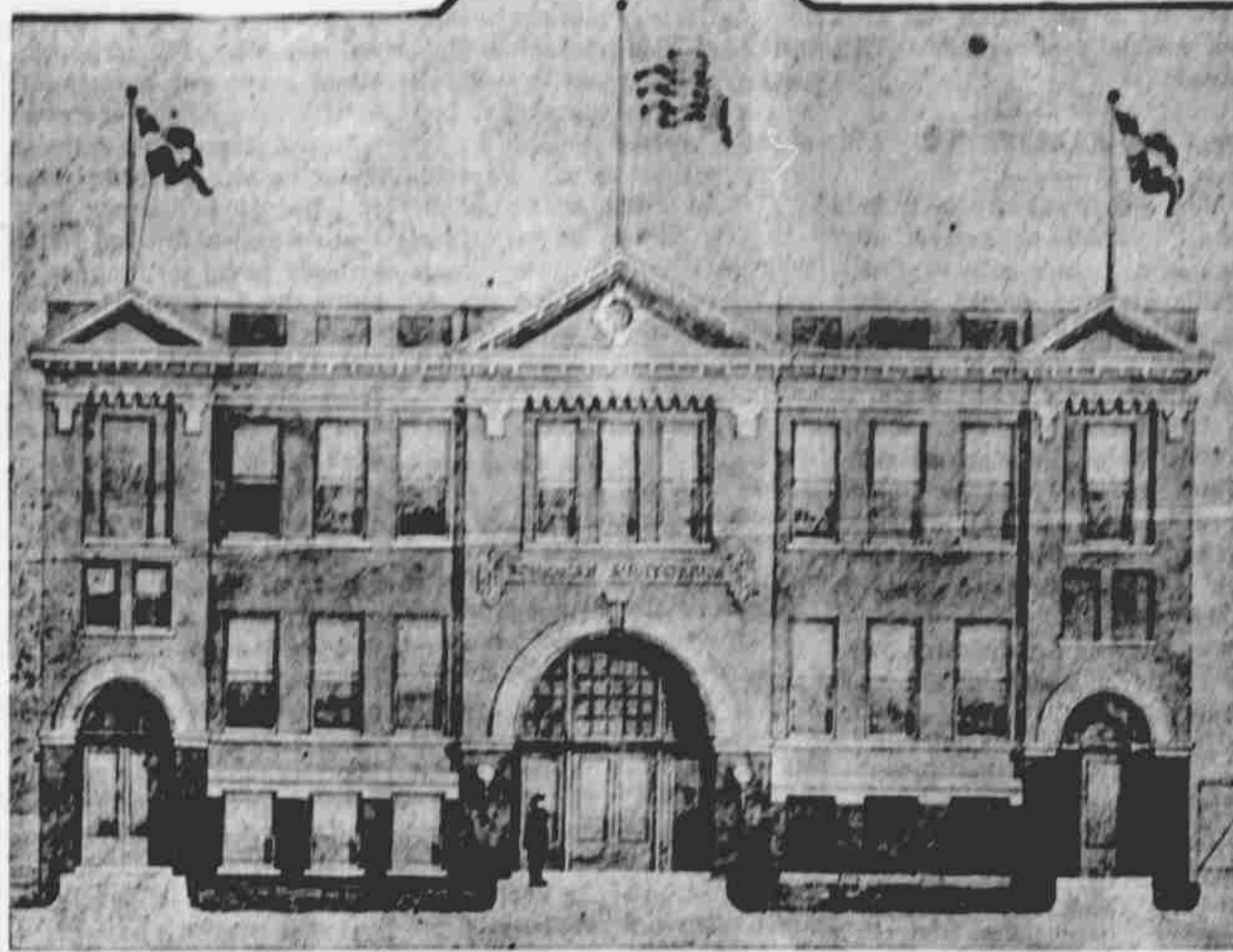
(Pokračování.)

Druhého dne jsem si přihnal ty slavné voly, abychom je zapřáhli a zkusili, jestli dobře tahají. Jednomu z volů se říkalo Max a druhému Frank. Max měl být podsední a Frank náruční; proto také jsem si je tak podle sebe postavil, abychom na ně mohli vložit "kášr," který byl jen jednoduchý. Byl to tak zvaný joch, vyřezaný z kusu dřeva a v něm byly vyvrtné čtyři dosti velké díry, do kterých, když se vložil joch volům na krky, se zastržily dva oblouky — každému volu jeden pod krk a bylo okširováno. — Vprostřed onoho jochu byl připevněn dosti mohutný kruh, do kterého se zahákl též dosti silný řetěz, nímž potah táhl. Ať to bylo ekoliv, pluh, brány, vůz, jen do kočáru se jej nepoužívalo, a sice jedině z toho důvodu, poněvadž žádných kočárů tehdy ještě na venkově nebylo. Na místo kočáru používalo se totiž dvou noh, které též byly nejlepší vodítkem v této nové, zaslíbené zemi. Poněvadž se lépe chodilo pěšky, nežli jíti s voly, člověk také dále ušel, nežli jakoby s voly ujel. Posud pamatuji se dobře, když jsme jezdili ještě s voly do trhu, do Grand Island, místo to asi třicet mil vzdáleného, kde též byla nejbližší železniční stanice, a kam se též musely dovážeti rolnické výrobky. Za teplejšího počasí tu každý vyjížděl z domova asi okolo čtvrté hodiny odpoledne a nebe se dva aneb tři sousedé umluvili a vyjeli společně, by jim lépe cesty ubývalo, a jezdilo se skoro nejvíce v noci. Druhého dne asi okolo deváté hodiny bývalo se již na trhu, poněvadž se tam nejvíce dovážela pšenice — za 38c bušel. To ovšem bylo pouze, že tak rolník něco dostal od cesty.

Hůře ale bylo, když se tam muselo jíti zimního času. Brr, to byla zkouška, to se člověk nacepal, aby při tom potahu nezmrzl. Voli šli svým tempem — vždy pomalu, tak že forman musel běžeti kus cesty napřed a pak se zase pro potah vrátit. Tímto způsobem se musel celou cestu zahřívati. Když jsme bydleli v této zemi asi jeden týden, totiž v našem domově, a drobet jsme se nachlédli, tak jsem též chtěl vědět, kde můj druhý strýc zůstává, který tady byl též o rok dříve tak jako my a nyní již delší čas pod drnem odpočívá. Byl to Václ, Holecěk, který měl zabranou domovinu asi tři míle severo-západně od nás. I já byl zvědav, kde to asi je. — Takto jsem věděl, v kterou stranu to asi jest, ale cesty tehdy ještě žádné nebyly, proto však přece jsem se vydal na cestu a doufal, že se mi snad podaří domov mého strýce nalézt. A skutečně jsem svého cíle dosáhl, neboť po krátké chvíli jsem se ocel na dvoře mého strýce. Šel jsem tak rovně, jako kdybych byl měl kompas, však dlouho jsem se tam nezdržel, neb jak to obvyčejně bývá, chlapec nemá nikde příliš dlouhého stání. Dostal jsem od tety, nežli jsem se na zpáteční cestu opět vydal, svačinu, abych se pryj na onu cestu dobře posilil. Mezitím, co jsem ony zákusky jedl, tak tetička chytla jednu slepici a přinesla ji do světnice. Já ovšem jsem na tetu stále mžoural v domnění, že tetička onu slepici zabije a bude chtít, abych ještě počkal na oběd.

Já však jakmile jsem byl se svačinou hotov, tak jsem se hned poroučel, když v tom tetička mi do ruky vtiskla a pravila — tu máš, vezmi tuto slepici domů a řekni, že jí posílám matce! Já ovšem slepici přijal a vložit si ji pod pádli a již jsem uháněl s větrem o závod k domovu. Čistou jsem si však každou chvíli onu slepičku prohlížel, neboť byla pěkně celá černá. Při tom také stále jsem myslel, že zrovna zase jdu tím samým směrem, kterým jsem sem přišel. Ale chyba lávky! Milá slepička mně při chůzi drobet zaměstnávala a já jí věnoval více pozornosti, nežli směru své cesty, takže jsem si myslel, že bych měl být již za ten čas, co jsem na cestě doma. Počal jsem se tudíž ohlížeti a při tom jsem právě kráčel ku předu. Když tu pojednou se mně zmocnila hrůza, neboť již jsem skutečně myslel, že jsem asi zahloudil. Duchapřít,

PŘÍSTI STÁNEK KATOLICKÉHO SOKOLA, ČÍS. 1. OMAHA.

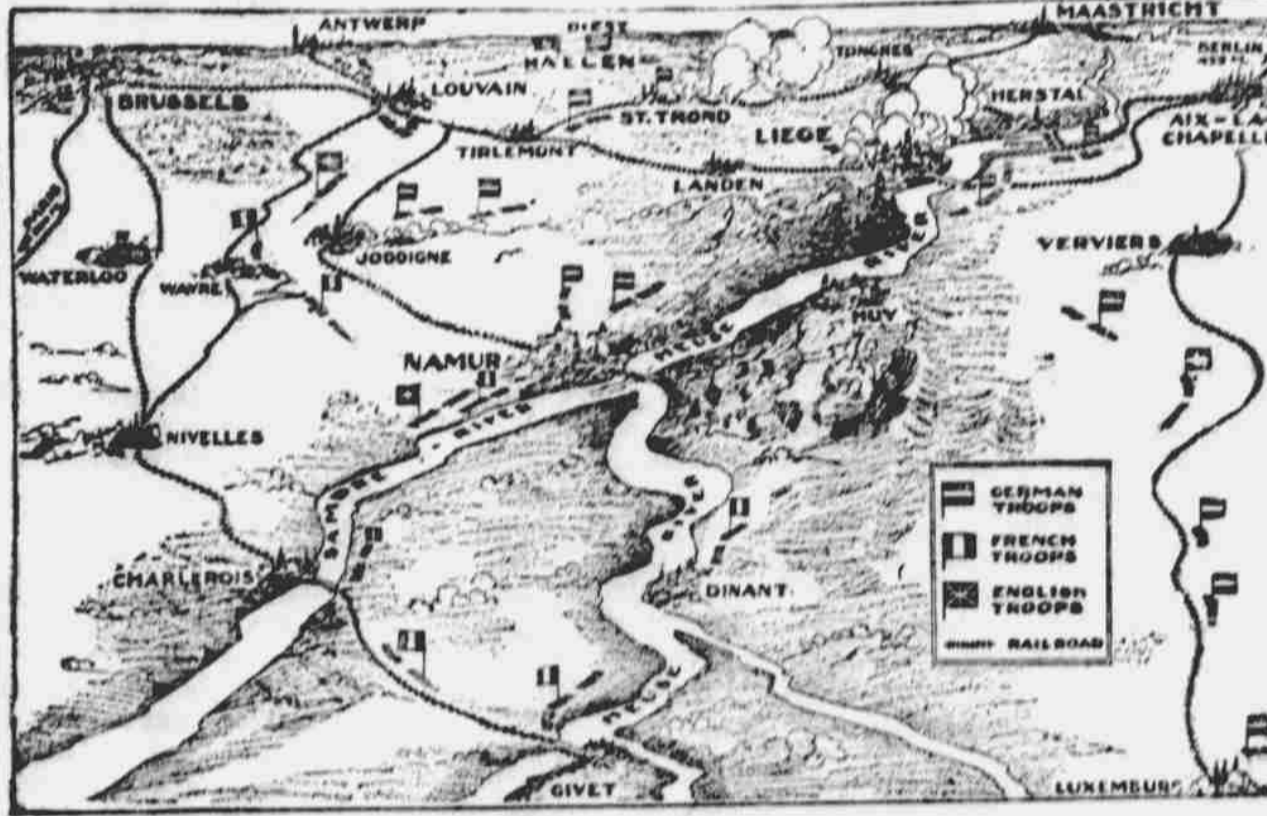
Časopis náš již dříve přinesl zmluku, z jakých důvodů členové Katolického Sokola, čís. 1. Omaha, rozhodli se budovu, která by v každém ohledu svému účelu vyhovovala, postaviti. Krajánům dnes naskytá se příležitost, aby si mohli z nákrusu učiniti pojem, jak budova, jež bez odporu bude nejen okrasou jižní strany města, ale zvláště české naší čtvrti, po svém dohotovení bude vyhlížeti. Jak projekt vykazuje, stavba bude imponantní. Budova bude míti rozměry 80 stop šířky a 130 stop délky. Bude do všech podrobností moderně zařízena. Koupelny a sprchy pro evičence, kuželková a biliardová oddělení pro zábavu pánu, klubovní místnosti jedna pro pány, druhá pro dámy, čítárna, bankovní síň atd. Náklad na stavbu bude vyžadovati velkého peněžitého obnosu, neboť stavba na ma přijde as na \$35,000 a další náklad na zařízení sítě při nejmenším dlužno počítati na \$5,000, neb i více. Zájem o postavení jest veliký a četní příznivci slušnými peněžními příspěvky myšlenku vydatně podporují. Stavební výbor snažně žádá o další příspěvky a kdo by ze vzdálenějších krajanů přál si na tento chvályhodný podnik přispěti, necht zašle zásilku na tajemníka sboru: Rudolf Chleborád, 2008 So. 8. St., Omaha, Neb.

tomnosti však jsem ještě neztratil a šel jsem tedy dále. Když ale jsem před sebou viděl stále jiné polohy, tu se mi to mnoho nezamlouvalo. Zrychlil jsem tedy krok a přes ty travnaté porostliny jako o závod jsem uháněl. — Čím více však jsem uháněl, tím horší to bylo. Od strýce jsem vyšel asi okolo jedenácté hodiny do-

takže jsem byl nucen stále z jedné ruky do druhé ji předávat. Při tom však jsem pádli stále ku předu. Čím dále jsem šel, tím bylo hůře, neb jsem se dostal do vedlých roklin a jak jsem vždy sklezl dolů, tak se mně slunéčko po každé sechovalo, ježto také se již začalo hodně k večeru schylovat. Poradit jsem si nemohl, ač-

mnoho jedovatých hadů jako jest chřestýk a jiní a pak mnoho dravé zvěře — té jsem se tedy bál, budu-li nucen venku nocovat. — Když jsem tedy zase vyšel na okopek, tu jsem se rozhlížel po okolí; marně ale bylo moje pátrání do dálek, nebylo ničeho ku spatření. Jedině jsem spozoroval, že již i to slunéčko mně též za ne-

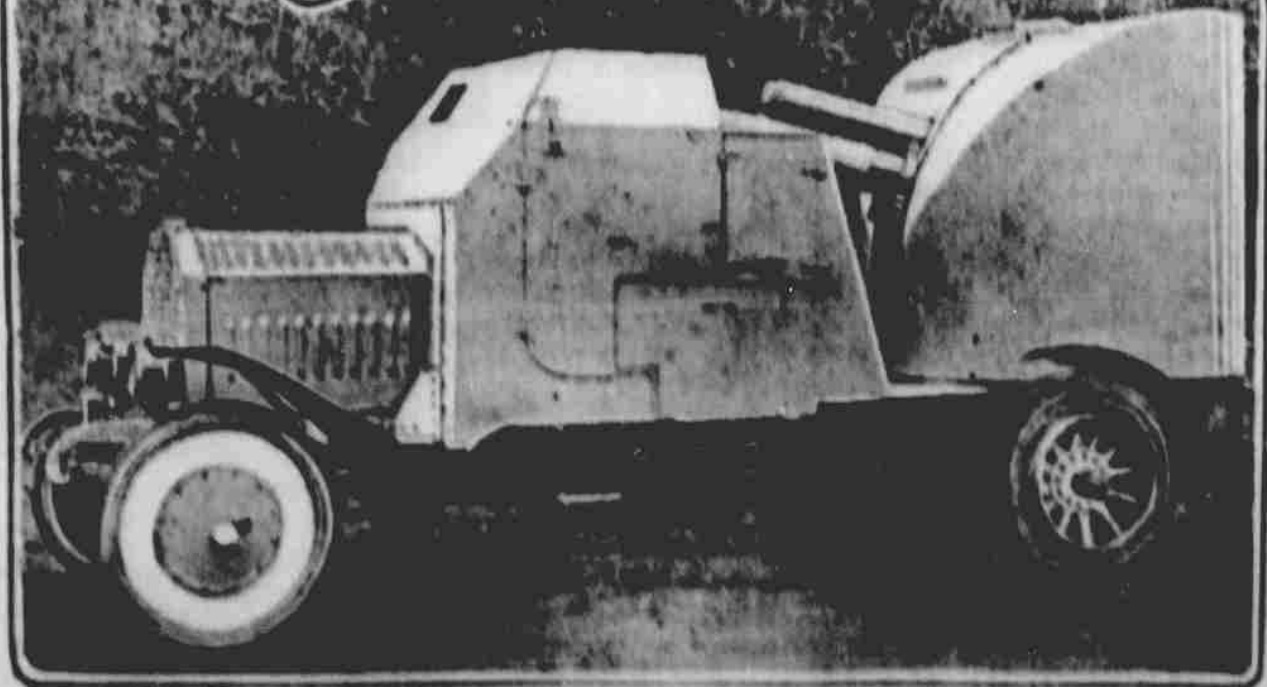
POHLED S PTAČÍ PERSPEKTIVY NA BELGII, BOJIŠTĚ NÁRODŮ VE VELIKÉ EVROPSKÉ VALCE.

Tato reliefová mapa znázorňuje území v Belgii, kde asi největší bitvy v historii světa budou bojovány. Též posíle spojenců a německé armády, pokud dá se na ně souditi z kusých zpráv, jež na veřejnost pronikly, jsou zobrazeny.

poledne a byly již asi tři hodiny odpoledne a já ještě pořád na cestě. Po obydlí nikde nebylo ani památky, cesta žádná, tráva místy dosahovala mi až po pás a neustále větší a větší kopece činily mi cestu nesnádnou. Slepici už bych byl raději zahodil, neboť se mi stále v rukou dělala těžší, koliv jsem věděl, že musím být dlouho opustit. Nevěděl jsem si tedy rady. — Slepku, kterou jsem ještě pořád nosil, no omom kopeci jsem pustil a šel sám dále. Sotva však jsem od ní odešel asi padesát kroků, tu bylo mně líto ji tam nechat. Proč to jsem se zase pro ni vrátil a čítával, že je v severní Americe vzal ji opět sebou. Myslel jsem si

PANČEROVÝ AUTOMOBIL SE STROJOVÝM DĚLEM.

Německá armáda má četné pancéřové automobily, na nichž umístěna jsou pancéřová děla.

totiž, kdyby ke mně v noci přišla nějaká ta dravá šelma, že jí onu slepici dám.

(Pokračování.)

PRAVÉ SLOVO V PRAVÝ ČAS.

Zakročení Česko-Americké Tiskové Kanceláře schvalováno veškerým anglickým tiskem v Chicagu.

(Č. A. T. K.)

Protest zasláný jménem amerického Slovanstva chiežskému tisku proti německým redaktorům a fečníkům, užívajícím často k označení slovancké rasy názvů "barbarský," "asiatský," "polo-barbarský" byl přijat příznivě veškerým chiežským anglickým tiskem. Všechny denníky poskytl tu místa buď v plném znění nebo v dosti obsáhlém výtahu. Po "Herald," který věnoval mu téměř sloupec místa v nedělním čísle a dal jej pod čtyřnásobné ohlavení, přišla pondělní "Tribuna," jež jej zvláště výhodně umístila do rámece a uveřejnila téměř v plném znění. Úterou "Daily News," nejrozšířenější odpolední uveřejnil protest v rubrice dopisů beze škrtu. (Na chybu v počtu rakouských Slovanů poslána byla Č. A. T. Kanceláři ihned po vyjítí listu redakce D. N. oprava.) Odpoledníky "Journal" a "Evening Post" vyžádaly si na základě protestu onoho od kanceláře nová pojednání a i časopisy Hearstovy, které doposud se chovaly k všemu slovanckému upjatě, otiskly protest Slovanů. "American" bezeskrtně v úterou čísle a "Examiner" v začarování na redakční straně v dobrém výtahu ve středečním.

Česko-Americká Tisková Kancelář ve snaze, aby i v jiných amerických městech usazení Slované měli obranu proti možným útokům a urážkám ze strany Němců, rozrušených svými dosavadními nezdary, dala vytiisknouti velký počet otisků článků "Ani Slované nepřejí si ničeho nežli spravedlivého soudu" a rozeslala je několika výtiscích všem slovanckým časopisům v Americe a dále některým jednotlivcům ve městech a českými osadami, by je mohli dodat anglickým časopisům a veškerých střediscích buď k otisknutí nebo aspoň k poučení redakcí těch o stanovisku amerických Slovanů.

Jaké pozornosti dostalo se povolání tomu v Chicagu, navědění redakční články, věnované projev Slovanů v největších chiežských listech. Tak ku příkladu středěním (12. srpna) "Tribuna" přinesla tento redakční projev:

O Slovanckých národech.

Zdá se, něco ze záští a fevnivosti panujících mezi jednotlivými národy a plemeny ve starém světě vybuchlo i na chiežských schůzích a demonstracích, které vyvolala válka. Udává se, že slovancké národy byly nazvány "barbarskými," "asiatskými" nebo "polo-barbarskými" nadšením překypujícími fečníky. Česko-Americká Tisková Kancelář ozvala se proti této názvě.

V Chicagu jest na 600,000 Slovanů a ve Spojených Státech asi 3,000,000. Již ten úkaz, že jsou tady, jest pozitivním dokladem, že nejenom nejsou barbari, ale znají cenu svobody. Kdyby byli barbari, byli by zůstali ve starém světě a podrobili se různým útiskům autokratických úřadů. Faktum, že se rozhodně vzpírají tyranii, dává jim vysvědčení charakteru. To je ukazuje jako osvícené muže a ženy.

Slovancké země jsou zadržovány na postupu civilizace nikoliv svým lidem, ale svými vládci. Slované jsou daleko od toho, aby byli kamenem úrazu v cestě pokroku, naopak oni jsou průkopníky svobody a demokracie. Jest to postelování, které dává vznik bojovníkům za svobodu a po židech jsou dnes Slované nejutlačovanějším plemenem na zemi. Staletí útisku umístila židy v předních řadách bojovníků liberalismu. Postelování učiní pro Slovany totéž co učinilo pro Israelský národ.

Mnozí ze slovanckých dělníků v této zemi, když jsou pozorováni na ulici, kopajíce strouhy nebo venku, když táboří podle tratí železnic nebo při stavbě mostů se mohou zdáti málo slibnými. Po vřehnu pozorovatelé by se mohli zdáti, že na ně americká civilizace nemá vlivu. Ale to je pochybný názor. Americká civilizace na ně třebas nemá přílišného

vlivu. Možná, že nevniká do hluboko do jejich kostí, aby z nich udělala Američany. Ale její politivní účinky nasmějí být podvívány. Slovancký dělník chápe si dobře význam americké svobody, aby dtil útisk své vlády staré vlasti ostřeji než kdy jind.

Jsou to Slované z Chicaga a z Spojených Států, kteří dnes připravují cestu republikánské Evropě. Každý cizinec, který se vrad do východní Evropy po nějaké době pobytu v této zemi činí novzářez do pohádky o božských prvech evropských monarchů. A š Slované, kteří zůstanou zde v novém světě, nejsou méně důležitými pro postup politické svobody v Evropě. Každý dopis, který jinonárodní obyvatel Spojených Států píše některému příteli nebo bratru ve starém světě nese s sebou dech demokracie.

Jest záhodno, aby se nepřátelství a fevnivost, panující mezi národy ve starém kraji neuchytila v novém. Je to povinností pravých Američanů ať jakéhokoliv původu znemožniti každý takový pokus, jenovité v této době. My v Americe měli bychom svobodně etiti a uznávati velkost kdekoliv se vyskytuje. A vyskytuje se téměř u všech národů. My bychom měli oslavovati přednosti Němcovy a jeho vřeholící civilizaci. My bychom však měli též etiti Slovany. Měli bychom vzpomínati Husa jako Luthera, Tolstého, Dostojevského a Turgenjeva tak jako Goetha, Schillera a Heina; Čajkovského a Glazunova stejně jako největších hudebních Titanů Německa. Američané německého původu neměli by nazývati Slovany barbari. Američtí Slované neměli by spláti Němečím. Jest to jejich povinností k Americe, aby žili ve shodě jako Američané.

John H. Rosenstock
D. C. Hellweg

Kdykoliv zavítáte do Lincoln, zastavte se u

John H. Rosenstock,
velkoobchodníka
Lihovinami

Dodavatel a zasílatel:
Fred Millera "High Life", soudkového a lahvového piva z Milwaukee, Wis. — W. J. Lempova "Fallstaff" lahvového piva ze St. Louis, Mo. — G. Heilmanna "Old Style Lager" lahvového piva z La Crosse, Wis.

Auto B-1884

Hodný obchod vítáný. — Objednávky pošlou se správně a rychle vyřazují. 3-2m

915 "O" St. — LINCOLN, NEB.

Dr. Chas. Rosewater
český lékař

Úřadovna 222 Bee zídž., Omaha, Neb.

Ord. hodiny — 11 ráno.
2 do 4 odp. — 5.30 do 6 odp.
V neděli: 10 do 12 dopol.

Moderně zařízený a největší feznický a usenářský závod vlastní nejstarší fezník,
V. F. KUNCL,
č. 1244 So. 13th St., Omaha.

Má na skladě vždy velké zásoby dřevstého různého masu, jakož i znamenitých domácích usenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoliv jinde. Zboží možno objednat telefonem; Douglas 1198.

Jan Yirák
český pozemkový a pojišťovací jednatel.

Čtělí krajané! Kdo byto si přál prodat aneb koupit majetek, nyní mám na prodej velký vřeh kráseček a lastofek majetků; též i farmy.

Pojišťuji proti ohni, tornádům a všetečným vřehům, pronajímám domy, obstarávám vřehy a kuli a kontrakty.

Přijďte a prohlédněte si tyto krásné a lastofek majetky, neč koupíte jinde. — Mítelád Vám posloužím. —

Úřadovna: 1241 13th St. ulice.
Telefon: Douglas 5102.